

på grund af valget, og så kom jo så den nye skatteminister, som fremsatte forslaget L 99. Det var en kombination af en række lovforslag, herunder også det, som den tidligere socialdemokratiske skatteminister havde fremsat. Men der mangler jo, som vi også har talt om tidligere, netop det vigtige afsnit, som måske kunne have afbødet nogle af de problemer, som vi står med nu her.

Man kan jo godt tænke tilbage på behandlingen af L 99. Det var meget, meget begunstigende for en række virksomheder. Måske så det ikke særlig kønt ud, hvis man i det samme lovforslag havde noget, som var opstrammende, havde noget, der kunne lukke det hul, som vi nu senere har set, for skatteministeren brugte megen tid på at forklare, at det var et erhvervsvenligt forslag, og det var jo ikke godt, hvis der var noget som helst, der kunne forstyrre det billede.

Nu kommer så forslaget, som vi behandler i dag. Det er 2 år for sent – det er 2 år for sent. Og skatteministeren kunne have gjort noget ved det.

Jeg synes, det her viser, at vi har en regering, der har meget lidt vilje, når det drejer sig om at klare sådan et spørgsmål. At fradragene så er blevet så store, at skatteministeren er tvunget til at agere, bortforklarer jo ikke den passivitet, som skatteministeren har vist i denne her periode, og konkret i et svar til Skatteudvalget skriver skatteministeren: »Vi prioriterer ikke at løse denne her opgave«. Det har været gentaget gang på gang her. »Vi vil måske se på det i større sammenhæng«.

Må jeg i øvrigt sige om skattespørgsmål: Når man har et problem, så er det ikke noget, man skal se på på et eller andet tidspunkt. Så er det noget, der skal løses her og nu, for ellers får man det, som vi har set, nemlig den mulighed, som en concern har benyttet sig af.

Ansvar et i denne her sag ligger ét sted. Og det er hos den nuværende skatteminister.

Problemet skyldes som sagt udelukkende den nuværende regerings manglende vilje til at lukke hullet ved at følge op på den tidligere regerings lovforslag. Alt i denne her sag var serveret på et sølvfad. Det blev vraget, og nu ligger det så altså en regning på flere milliarder kroner. Det er sådan set sagen i en nøddeskal.

Vi skal nok bidrage til at få det her lovforslag gennemført, men jeg synes, det er vigtigt at vide, når man bruger Ligningsrådet som begrundelse for at sætte det her op, at den rette begrundelse

er det kæmpe hul, som man ikke fik lukket i tide. Det er jo virkeligheden i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Hr. Jens Peter Vernersen kritiserer regeringen for, at regeringen har ladet denne her retsstilling, som vi behandler i dag, være uændret fra den 23. oktober 2001 og indtil i dag. Vil hr. Jens Peter Vernersen have ulejlighed med at oplyse, hvor lang tid forud for den 23. oktober 2001 den daværende regering har siddet stille uden at foretage sig noget med fuld viden om problemet?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Den tidligere regering havde faktisk lavet en række ændringer på det her område, men da der – som hr. Freddy Dam jo også må være vidende om – hele tiden sker en udvikling, så tager man spørgsmålet op i sommeren 2001 og beslutter, at der skal fremsættes et forslag, og det bliver fremsat i efteråret. Det bliver fremsat i oktober, og med det forslag vil man så forsøge at lukke de huller, som så viser sig at være der.

Det er der ikke noget som helst mystisk i. Ikke noget som helst mystisk. Det er en helt normal proces i det her hus, at man gør det på denne her måde. Og jeg vil også sige, at det også viste sig, at det jo sådan set var rettidig omhu.

Nej, det alvorlige er, og det ændres ikke ved, at hr. Freddy Dam forsøger at stille den slags spørgsmål, at da valget så er overstået, siger den nuværende skatteminister: Det dér interesserer mig ikke.

Kl. 16.50

Det synes jeg virkelig man skulle forholde sig til. Og skatteministeren bortprioriterer at rejse det spørgsmål igen og bringe den nødvendige lovgivning frem. Så går der fra marts 2002 og så frem her næsten til 2004, der går 1½ år, hvor der ikke sker nogen ting.

Jeg håber virkelig, der er nogle, der har røde ører, og jeg håber også virkelig, at der er nogle i regeringen, der kigger alvorligt på den her sag. Der er jo også en statsminister i det her hus.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg har jo forstået, at lovforslaget blev fremsat den 23. oktober 2001, det er jeg helt sikkert enig i, men jeg har bare endnu ikke fået svar på, hvor lang tid der så er gået forud for den 23. oktober,